

17. navadna nedelja – leto A

Prilike o nebeškem kraljestvu

Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, skritemu na njivi, ki ga je nekdo našel in spet skrilo. Od veselja nad njim je šel in prodal vse, kar je imel, in kupil tisto njivo. Nebeško kraljestvo je tudi podobno trgovcu, ki išče lepe bisere. Ko najde en dragocen biser, gre in proda vse, kar ima, in ga kupi. Mt 13,44-46

Proda, kar ima in kupi ...

V tej znani prisposodbi me k razmišljanju spodbudijo naslednja dejstva:

- Podoba dveh mrzličnih iskalcev skritega zaklada in dragocenega bisera. Podobi me spominjata na iskalce zlata, kot smo jih poznali na divjem zahodu v severni Ameriki. Izredna zavzetost, ki meji na norost.
- Vrednost zaklada in bisera je očitno vedno premosorazmerna premoženju iskalca. Oba lahko zaklad oz. biser kupita s tem, da prodata vse, kar imata, ne da bi morala še kaj dodatno zaslužiti.
- Vsiljuje pa se misel, kako je mogoče živeti samo z zakladom, samo z biserom? Odgovor nam Jezus ponuja na drugem mestu, ko pravi: Skrbite le za božje kraljestvo in vse drugo vam bo navrženo. Torej je mogoče.

Današnji evangelij bi torej lahko prevedli v dve spodbudi:

- Iščite, da boste našli, zaklad!
- Ko ga najdete, prodajte vse in boste imeli še več!

Kaj naj iščemo, kaj je tisti zaklad o katerem govori Jezus v priliki. V oporo nam je lahko Salomon v prvem berilu. Ko se mu prikaže Gospod, ga ne prosi ne za dolgo življenje, ne za bogastvo, ne smrti svojih sovražnikov, ampak razumnosti za pravilno ravnanje. In s tem prejme vse in še več. Najprej modrost, potem vse ostalo. Pogosto je bil v skušnjavah, da bi ravnal po svoje, ker je bilo težko zaupati Gospodu. Vendar, kadar je sledil Gospodu, je ohranjal mir v sebi in mir v kraljestvu. Zaklad je modrost, ki se ravna po božji volji, bi lahko rekli. To bi še šlo, če bi bilo na videz tako preprosto kot pri Salomonu. A stara zaveza in naše življenje pozna tudi drugačne izide lova za zakladom in zvestoba njemu. Spomnimo se Joba.

Če pomislimo na zvestega Joba, o katerem pravi Sveto pismo, da je bil svet in pravičen, kako je Bog dopustil, da mu je propadlo prav vse imetje, da je izgubil zdravje itd. Ali je bilo vredno? Žena mu je rekla celo: Prekolni Boga in umri, saj se ne splača. Le s težavo Job spozna, da je navsezadnje pomembno le, da ostane zvest Bogu. In ko se tudi v stiski oklene le Njega, ko mu do konca zaupa, se umiri ter ponovno najde vse, kar je izgubil.

In kje smo kristjani danes? Ali iščemo zaklad, ki bi bil vreden več ko vse? Ko ga najdemo, prodamo vse ostalo, zastavimo zanj vse ostalo?

Ta zaklad je pravzaprav naša vera, ki je zaupanje v Boga, je božja modrost, po kateri se v življenju ravnamo. Zaklad je neprestano spraševanje, kaj želi Bog. Je odpovedovanje vsemu, kar nas v zvestobi Gospodu ovira. Bogatega mladeniča je oviralo bogastvo, koga izmed nas mogoče ovira neprimerna služba, tretjega neprimerna zveza, spet drugega prijateljstvo, ki to ni itd. Ovirajo nas zgrešene predstave, navezanosti itd.

Iskati božje kraljestvo je mogoče le, če smo vedno pripravljeni zavreči vse, kar nas ovira, da bi sledili božji modrosti. Pogosto je tako, kot pravi prilika. Če je trgovec hotel imeti biser, je moral prodati vse. Če hočemo hoditi za Gospodom, se moramo odreči marsičemu.

Samo če tvegamo takšno kupčijo, bomo resnično zadovoljni in mirni. Če to nismo, pomeni, da zaklada še nismo našli, ali pa ga nismo pripravljeni kupiti. Še eno znamenje je ali smo našli zaklad ali ne: Ljudje bodo opazili, da ga imamo. Če še niso, potem je zaklad vprašljiv ali pa ga ni.

Pogumno torej na lov za zakladom!